

Attelång på tredje Bän-
dagan 1844.

Attelångs Text Efs 4: 8
I voren förbarn mis-
kan men nu ären I
lyg i Herras namn, och
dren föfam Gofess
Banker.

Föreläsning
af vår kyr-
kuffa till alle försam-
lingar, kantonar och
förlä, att Ess försam-
ling hade tiorat
i Efses, uti dros lilla
förfamling, som hade
blifvit utmanad till
öfverståndaren
godans Apofteles
Pauli förbedskande
När Apofteles för

Ha gångeu kunn
till Efesus, var han
på hagen, att blifva
fändriken af hed-
ningsde furs rike
kände till, att när-
gångeu kunn
därpå. derau stad.
Det var: funder det
en stads Gudinna
eller ett stads
furs Efesianska
trabbe på, att detta
stads på kallades
furs Diana. Till detta
stads på, hade Efesia
nåna bygt ett stort
Tempel, furs tras
namn funder
afur hela världen.
På en Paulus furs

till Efesus, att började
gudiska en omman
lära, nemligen Evan-
gelium af Trass
på Christum, då up-
tände Efesianska
af ett oföreligt
furs furs furs
furs den gamla läran
furs de furs furs
den enda furs
kunde, att ville på-
den Paulus, gångeu ett
påstigt slut på den
Hylla furs furs
att furs kunn, men
dands höfdingen
furs emellan, att furs
furs ritel furs
att ett furs afur
furs furs furs
furs furs furs

Yungonbu!

Enligt till mig afslätd Nådigt Bref af den 2de Junii,
hvar Hongkong Majst. Justitiebott Prinsess, ä den 25de 1831
Äro Myrsvacet om Höfter samma år, samt Waver och
Sommaren 1832. uttammade Underkungens Spänne.
med, såwunda num^{ra} ä Rogen 12 Rpl.; Mathornet
10 Rpl. = 32 1/2 och Wärdets Korret 12 Rpl. = 32 1/2,
allt Banco per Summa; Skuldet erderberande

Lurid Skäddin gen
huruu fader, den till
Lag och Kraft och had
allt upretade paket
gä hem huru och ess till
fitt. Det war pännens
högst wägra Guld
funder, sam upretade
det kinniska paket
omden deofa Guld
funder, paketad ess
denas partgentt skulle
pänniska, ess
denas Guldinra och
huruu Tempel skulle
Summa; warröypte
genom den nya
Luraw. Hui per mare
nu huru nitiska
kinniska äro, am
sin Guld äna, patten
denas Guld

Christina
1853

Kungöreb!

J' öfverensstämme med föreskriften uti Kongl. Kungörebelsen
den 1de October 1810 och 20. September 1815, hvarom uttryckligt
närde. Des Mærkegangs fættning att hvarstads följiga Fide.
gen den 1de nästnästhandende. Mærkegången från 1810 a förmed.
dagn; Och utinad erkebörande, i anledning häraf, om iagttagen.
de af herad uti öfverensstämde Kungörebelsen uti 1815, affundt för
val på Val af Dyntvæde till Mærkegangs fættningen, som
på uppgiften till Mærkegangs fættningen, som på uppgiften af
gångsra. Valensurerna. Utan af Landt Kontoret
den 16de September 1833.

ingenting annat
var om ett fång
trall. men Tro om
de, som bekänna
sig till Christendomen
äro ju nitiska; sin
guds ära till
som för sin själ.
Det för sig på ut
på uttrycket
~~en~~ viffeligt äro
de släta på sinas
de Mærkegången
att på sinas
ända Tro, som är till
hjelpen för den, som
desas egen inbillning
som djupare på
Närakt i deras
na, genom ett Mærke
de fannst, som
har fått den på sin
replisningen af den

2
Så som Agensättens
disputation. Sigismundus
verldskyrkan, det an-
deliga partet, och bren-
riktet på vortändt
i deras sijn. t. s.
Dessa utmärkande be-
gär, samt naturligen
kallas Messias, som
kommer, eller
skall komma, hade
vortändt det andel-
iga partet, som heter
gossar, de som, till
att på sinna sina
Fädrens Tro, och den
gynna. Här se
hvilken de anfä-
go på den rätta
läran. När Paulus
kom till Efesus och
predikade
dessa lära,

Så som Agensättens på
den vortändt på den
det andeliga partet
hvilket på den
Upporhagade sig samt
ett heligt rit, ett
utrota det Christna
förronem. På sam-
ma sätt, hafva Pape
varna och Kristnarna
vara. På vortändt
förföljt Lutherans
när på den på
menta Kätteri, om
den Lutherans lära
anfägo vara ett ålyg-
het förronem, de
högviska vilde på
vara sina Fädrens
Tro, och på och
vara. Om den
högviska lära
var en fullt lära

lat. det nedrifka
märket och uti
fleretunde as
och närändligen
den christna kasan
kross till fressige
vid pass gaoch
här förut och nu
till frinlag
ankning Gudomningen
600 ar
före när
tid, ja
hafna Gostions
nåna degen
förfares
samtal
det
Pafiska
markat
Hvad betalar
ni nu
meta jäpant
is utst
att frona

förfares rike
nu långt
dabsteg, som
framman
Det kan
berifas med
niens ritnes
nåna
fades, man
att ett hand
gälde med
kiligatte
tuden de
till
nas i grund
kast
man
stor del
fläktel
gul
hos Ty
upphöjer
fitt

en menniskjæ, ty
kreaturen kapt
ikke fornuft eller
samvete, som men-
niskjæ. Derfor kan
ikke kreaturet
känna sin skapelse
annatsteds, og
gerum kan selv
sin uppenbarhet
sig ikke fupskende
af sig selv ty som
en menniskjæ.
Men menniskjæ
har fått både vilje
fornuft og samve-
te, og kan således
sin kan, byde sam-
vete, käft, og
følge fornuften
ledning, se på bätne
en kan se sig, efter
sin oprettelser
Paulus. Siger, att

bedringarna, som
ikke fornuft dagen
änno sig hjælp af en
kæg. De kan se guds
kæg. Fornuftet, og
denne kæg kan
mange bedringar
efter sig, bätne kan
nu tidens kristne
sin uppenbarhet
en tur kan og led-
ningar. Hedningane
kände nemt de
Trom, att hvor alle
menniskjæ, som
se sig sig sig sig sig
sig, og ubestemt
skall samvete till
att bätne sig efter
detta, men derom
skall sig sig sig sig
dragade har kan
og, fylkunder,

menedare fränjare
och flagstämman
till Himmelskärnan
våra dämpa redning
gör hade den tron
att, de som lefva
dygdligt, beskedligt
ärligt, nyttigt
och ärligt anstän-
digt, skulle få fram-
gå till ett bättre
vil cetera detta ja
skulle de inte kunna
få agudaktigt, ja
de lefva. Men
vår tid dämpa
redning, tro
icke, att det finns
något Himmelskärnan
de tro icke, att
det finns något
Himmelskärnan
Tro knapp, att

det finns någon gud,
och ingående om
vi tro, att redning
i Efesus lefde agudakta-
ligare, än de, som
de lefva tro. De lefde
väl i skuggan
om guds ord och
skriftordens
men de hade icke
fått någon bättre
upplysning, för än
Joakim, som det
är predikade om
guds ord. Det var för
ledes icke underligt
om de lefde i dyg-
tenskap, hägnad
atiskt och vordli-
ga nöjen, men
som lefva nu

de dögta Hedningas
ne här i landet som
härva fullt under
ning. Guds ord, alla
dessa de få präst
dygdet, och att
delt, som de dygdi
gare hedningarna?
nej, uti rike. Det
samt hedningas
i Grekland. Gode
rike fruktade på
där, och den
Tro var gynnad
på Egnättfärdi
het, om de de
kände till någon
trälfare. Genom
en helig och dyg
dig man, trädde
de sig på Samuets

Samuets frid i Eric
Petri. Denna lära
var misserig
en färdig lära, och
blef på sin christen
biskop Augustinus
där, till flä
gan, ty Augusti
nus vid det att
hedningarna dyg
des, äro ordafte
glänfande läter.
Men i alla på
matte, vilken christ
tids rättfärdighet
vara vida öfver
än, de skriftlära
och Fasilens rätt
färdighet. men
nu dessa de flä
sam här de
Christus namnet

och påfua till och
med lofwat någ
tidliges inför Gud
och hela Förfam-
lingen, de hafwa
lofwat ike till
natt: dupel utan
äfron vid deras
förfamling, hafwa de
lofwat, att påna
se Gudslik och
Christelig wandel,
Men kunna hafwa
de pålitet att
löfte? De fann
nu kallat på
Christne, och
änd: hjälpa
verket i engu-
ting annat på

däpta budningas
lefwat nu fann påna
tas, ja mycket
värre än kreatur,
ty kreatur
plaga ike brasa
då fann människor
na göra. De äta
ike ännu finska
tas, fann människor
na göra. Men
farkaturer här
man ike fulleri
flagsmål och för-
domar, fann man
nu på påna älska
Människan. Men
man kan ike säga
till dem, fann de
lefwat i blod Christen
Heten värre än
budningas, fann

Anathelus Paulus
skrif till de kristna
na i Efesus. I denna
kärleken märktes
men nu äroed i hvar
Herrans namn.
Endast den, som
är anriktad ifrån
märket till gä-
set och ifrån
Satans magt till
Gud, kan kallas
här Guds Herras
nämner. Men huru
många äro nu
de som komma
saga sig vara
anriktad ifrån
märket till
gäset? och

ifrån Satans magt
till Gud? Den äro
äkta, och föraktad
af världen som
är anriktad på
nytt född. En färd
och anseend på en
främmare och kätt
ne och villoande
och falsk Propheet
och falsk tjänare
omdöms som falsk
den färd Propheet
som utts för.
Den samma Chris-
tendomen, har alla
tider lifvet ansett
som ett olyckligt
svärmeri. Samma
Christna på sin
Alltid lifvet

Katade arts försälj
da af kvaliteten.
Man har alltså
anfett de christna
för ett satorf på
som är värd att
brännas. Och man
sj det för salvet
som mest katade
Christna? Jo. förs
guld, pulkunder
och karkänor, förs
jare, och flagg, förs
par, sabbath, bay
tare, lagrene, förs
jävlig, ornata
Har i genigla har
med flera, förs van
då näst fram
nä förtappelser
bräda stalt.

gull jäkvent pasta
is det som katade
de christna af
hjerter, grunde, förs
modligen anse de
sig själva. förs
Dessutom jag behåller me
Aflomigme Jundera byget
Moten, heukomona Bwaringue
46. 60 för gavel monstoringe
garna under gånert ten
15 för per med. Orsa
Bwaringue aflommas
Orsling Jone ut-
abonnt - Jone Jone Jone M. O. O.
Bwaringue

ämnas och upmanade
 Christina, när hon
 rättfärdigheten
 och det andeliga
 hatet fräses från
 anmattas i alla
 dens ädras. Till
 jäderna Christina
 som, ju, fränja
 på, och fränja
 efter tankor, ta sin
 gen jäga i ro och
 förkunnat Märkes
 Men nu ären i Guds
 i Herrans namn.

Annars, på sin vi
 äfven god näd på
 minskningen, som
 hålla för om det
 dess hemlig på
 världen, och mena
 att den är andligen

ma det Guds
 härföring
 som man
 den fängläsa
 kapten, att
 göra bätning
 och förkunnat
 de fängläsa
 och andliga
 dig, Guds
 fränja
 rättfärdig
 het och den
 lön du
 Hel. and
 om bet
 att träffa
 guld
 på fyrd.
 Men just dessa
 Därför, och

Guds Medlen till Behörende 400
 Därför komma att utdelat natt för,
 den de sällsamma fullman
 id. när varande

Jamma ark utvande
Snäljarens straff
praktiskt och
muskade för
bitus fatt & de atrag
net kjestan. Sam-
ningens är nämli-
gen ett förgift
på Amens, för
Snäljarens fude
till Judas re.
and i haren mi-
na and spalen
i första jamma
gen ark Sammen-
gen skall göra
Eders fri. Sare
genatt sig egen
rättfärdig beten
App: häpnatet

på det Judas, som
kämpades Tro på Träl
Judas: de fude vi
kapue inforz Träl-
manit, vi är frie
fädder. Dessa Judas
hade det Tran, att
Alla, som genom
amspänkelser och
Päskalammet, åtan-
de, vana lyftagne
i Guds församling.
vans nedan befria-
ade ifrån dyfsum-
rens vält, och kända
de fälides ike ligta
sig på några. Det
Jamma Tro hafva
ark på denna tiden,
Nådetgufus, de mina

ut de äro på guld
väg till honom och icke
hos de äro därtaga
någon gånge ägna
äret, till sig och
och naturer och
och rättiga rind
Sjelen och blicka
sann bara till den
utvärtes, anstän-
digheten. Men det
här riket för i sig
and, som skulle
den utvärtes, gud-
gensten gälla någ-
onkar Gud, när kyr-
tan är fullt af or-
mattis. Går ut till
dignitet och andligt
kat till de kristna.
Sj utom i andan

den rids och rind
hållas barn, skolen
här inga D. Gud
någon. Men till an-
vänder sig och
något följande
här någonting
Mona, är utvär-
tes anstän-
digheten utvärtes
och den utvärtes
Gudstjänsten här
den bara till för-
tappelse är up-
byggelse, när
ingen tättning
här, ingen an-
ger, ingen fjelst
när, ingen någ-
konst, ingen fä-
het om Gud, när

När och fjerdens
 förlate sig ingen
 namn och frid sin
 djupalen och rest
 den, ingen affand-
 ning i snar vord
 och fjerdens
 allt fudent må
 te en fann Chris-
 ten kaperu känd
 och en partimen
 från som tillaga
 sig Christe förtjen-
 ty. Naditjuren
 hos det traw, att
 Christe förtjen-
 ai. Allman, och
 tilljude, alla
 både det fändiga

11. 2. 1. 1
 Roll of Lands Commission den 13de Februaru 1833. I
 och det fändiga
 både kända och
 förkändade
 sig, både vord
 och fändiga
 Däremot, både
 Däremot, både
 och för kändade
 fändiga, men
 denna kända
 som alla kände
 Gudens gilla,
 Den Allman
 bland de Stragn
 Judas, familj
 trawde, att nä
 gan Arman
 Däremot
 Däremot
 skulle bli fändiga
 dämde. ut

höljakteligen
bände alla, som
genom anseelsen
eller dagens blifvit
Uptagne i Guds nåd
des förhållande, blifvit
foliga. Men de
här dagens intet
märken på Judas
eller Herodias, utan
det heter: gäres bäl
ning och annändes
Edes. Blif pått en
angerfull och hat
pändig syndare, som
med ett adriiskt
och jämlikt brat
hjänta till frädets
lur, och pålj de för-
samle härjningarna

att spår: gå samma rikt
En härjningens an
la till Ringet dagens
och du skall få se,
att det är en himmels
nåd. Heilnad, emellan
iust och mörkret
emellan Satans magt
och Guds. Thuru men
ga äro nu de fjäls,
som hvilka man
kan säga i vore
fordom var för
Men nu äro i Guds
i Herodias. Kan
de lika många
som: Efejus. Det kan
de kanske vara
en ibland hundra
som hade blifvit
annändes i pränt
Mörkret till Guds
fett, i pränt Satans

näst till Gard. o!
 om bris utgå rose
 en i bland handrade
 ja skulle inte
 försed ha fua tidit
 alldeles förzög
 du skulle det ända
 vana vägnas fräns
 som handla i quist
 arb dessa ja fälts
 samma hanna
 att mön för bibe
 beqvies den, som
 de handras; dess
 samma Christens-
 mess, ginst till
 ändard. de spela
 på fästare på skida
 gyltet. som fälts
 het arb glän.
 Adress

Jäthor Skilda & Fyrmann